

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Hof van Cassatie (Belgia) la 5 iulie 2021 – FU, DRV
Intertrans BV**

(Cauza C-410/21)

(2021/C 391/15)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hof van Cassatie

Părțile din procedura principală

Apelanți: FU, DRV Intertrans BV

Întrebările preliminare

1) Articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 987/2009 ⁽¹⁾ al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială trebuie interpretat în sensul că:

- dacă, după o solicitare din partea autorităților din statul membru de angajare de retragere, cu efect retroactiv, a certificatelor A1, autoritățile din statul membru care a emis certificatele A1 se limitează la a retrage temporar aceste certificate, menționând că acestea nu mai au forță obligatorie, astfel încât procedura penală poate fi continuată în statul membru de angajare, iar statul membru care a emis certificatele A1 va lua o decizie definitivă numai după ce procedura penală din statul membru de angajare este definitiv soluționată, încetează prezumția asociată certificatelor A1 potrivit căreia lucrătorii în cauză s-au afiliat în mod legal la sistemul de securitate socială al statului membru emitent, iar certificatele A1 respective nu mai sunt obligatorii pentru autoritățile din statul membru de angajare;
- în cazul unui răspuns negativ la această întrebare, autoritățile din statul membru de angajare pot, în lumina jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene, să nu ia în considerare certificatele A1 menționate pe motiv de fraudă?

2) Articolul 13 alineatul (1) litera (b) punctul (i) din Regulamentul nr. 883/2004/CE ⁽²⁾ din 29 aprilie 2004 al Parlamentului European și al Consiliului privind coordonarea sistemelor de securitate socială, articolul 3 alineatul (1) litera (a) și articolul 11 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1071/2009 ⁽³⁾ din 21 octombrie 2009 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor norme comune privind condițiile care trebuie îndeplinite pentru exercitarea ocupației de operator de transport rutier și de abrogare a Directivei 96/26/CE a Consiliului și articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) 1072/2009 ⁽⁴⁾ din 21 octombrie 2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind normele comune pentru accesul la piața transportului rutier internațional de mărfuri trebuie interpretate în sensul că din împrejurarea că o întreprindere obține o licență de transport rutier într-un stat membru al Uniunii Europene, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1071/2009 și cu Regulamentul (CE) nr. 1072/2009, și trebuie așadar să aibă un sediu real și stabil în acest stat membru, rezultă neapărat că s-a demonstrat astfel, în mod incontestabil, că ea își are sediul în acel stat membru, în sensul articolului 13 alineatul (1) din Regulamentul nr. 883/2004/CE menționat anterior, pentru a determina sistemul de securitate socială aplicabil și a stabili că autoritățile statului membru de angajare sunt obligate să respecte această determinare?

⁽¹⁾ JO 2009, L 284, p. 1.

⁽²⁾ JO 2004, L 166, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 82.

⁽³⁾ JO 2009, L 300, p. 51.

⁽⁴⁾ JO 2009, L 300, p. 72.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel Craiova (România) la data de 14 iulie
2021 – RS**

(Cauza C-430/21)

(2021/C 391/16)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Curtea de Apel Craiova

Părțile din acțiunea principală

Contestator petent: RS

Întrebările preliminare

1. Principiul independenței judecătorilor, consacrat de articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE cu referire la articolul 2 TUE și la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, se opune unei dispoziții naționale, precum aceea a articolului 148 alineatul (2) din Constituția României, astfel cum a fost interpretată de Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 390/2021, conform căreia instanțele naționale nu au abilitatea de a analiza conformitatea unei dispoziții naționale, constatată ca fiind constituțională printr-o decizie a Curții Constituționale, cu dispozițiile de drept ale Uniunii Europene?
2. Principiul independenței judecătorilor, consacrat de articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE cu referire la articolul 2 TUE și la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, se opune unei dispoziții naționale, precum aceea a articolului 99 litera ș) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, care permite inițierea unei proceduri disciplinare și sancționarea disciplinară a judecătorului pentru nerespectarea unei decizii a Curții Constituționale, în condițiile în care judecătorul este chemat să stabilească prioritatea de aplicare a dreptului Uniunii Europene, în raport de considerentele unei decizii a Curții Constituționale, dispoziție națională ce îi înlătură judecătorului posibilitatea de a aplica hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene pe care o consideră prioritară?
3. Principiul independenței judecătorilor, consacrat de articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE cu referire la articolul 2 TUE și la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, se opune unor practici judiciare naționale care interzic judecătorului, cu consecința antrenării răspunderii disciplinare, să facă aplicarea jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene în proceduri penale precum contestația privind durata rezonabilă a procesului penal, reglementată de articolul 488¹ din Codul de procedură penală din România?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 16 iulie 2021 – Liberty Lines SpA/Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti

(Cauza C-437/21)

(2021/C 391/17)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Apelantă: Liberty Lines SpA

Intimat: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti

Întrebarea preliminară

Este contrară dreptului [Uniunii] și în special principiilor liberei circulații a serviciilor și deschiderii maxime a concurenței în domeniul achizițiilor publice de servicii publice o dispoziție precum articolul 47 alineatul 11-bis din Decretul-lege nr. 50 din 24 aprilie 2017, aprobat prin Legea nr. 96 din 21 iunie 2017, care:

- asimilează sau cel puțin permite asimilarea prin lege a transportului maritim rapid de pasageri între portul Messina și cel din Reggio Calabria cu transportul feroviar pe mare între peninsula și Sicilia, prevăzut la litera e) a articolului 2 din Decretul Ministerului Transporturilor și Navigației nr. 138 T din 31 octombrie 2000;
- creează sau pare aptă să creeze o rezervă în favoarea Rete Ferroviaria Italiana S.p.a. de la serviciul de legătură feroviară pe mare, inclusiv prin utilizarea mijloacelor navale rapide între Sicilia și peninsula?